

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 26954/2023
20.03.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Иване Рађеновић, Владиславе Милићевић, Бранка Станића и Јасмине Стаменковић, чланова већа, у парници тужилаца АА из ..., ББ из ..., ВВ из ..., ГГ из ... и ДД из ..., чији је заједнички пуномоћник Марко Јовановић, адвокат из ..., против туженог ЂЂ из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужилаца изјављеној против решења о трошковима парничног поступка садржаног у ставу другом изреке пресуде Вишег суда у Прокупљу Гж 1096/23 од 06.07.2023. године, у седници одржаној 20.03.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужилаца изјављеној против решења о трошковима парничног поступка садржаног у ставу другом изреке пресуде Вишег суда у Прокупљу Гж 1096/23 од 06.07.2023. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужилаца изјављеној против решења о трошковима парничног поступка садржаног у ставу другом изреке пресуде Вишег суда у Прокупљу Гж 1096/23 од 06.07.2023. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Прокупљу П 623/20 од 22.12.2022. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев тужилаца и тужени је обавезан да тужиоцима на име накнаде нематеријалне штете због претрпљених душевних болова због повреде части и угледа исплати и то : АА износ од 40.000,00 динара, ББ износ од 40.000,00 динара, ВВ износ од 40.000,00 динара, ГГ износ од 40.000,00 динара и ДД износ од 40.000,00 динара са законском затезном каматом од дана пресуђења до исплате. Ставом другим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужилаца преко досуђеног износа до траженог износа од по 80.000,00 динара сваком тужиоцу. Ставом трећим изреке, обавезан је тужени да тужиоцима накнади трошкове парничног поступка у износу од 248.600,00 динара.

Пресудом Вишег суда у Прокупљу Гж 1096/23 од 06.07.2023. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена првостепена пресуда у ставу првом изреке пресуде. Ставом другим изреке, преиначено је решење о трошковима поступка садржано у ставу трећем изреке првостепене пресуде тако што је

обавезан тужени да тужиоцима накнади трошкове парничног поступка у износу од 143.600,00 динара.

Против става другог изреке другостепене пресуде (решења о трошковима поступка) тужиоци су благовремено изјавили ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права са позивом на одредбу члана 404. ЗПП.

Законом о парничном поступку – ЗПП („Сл. гласник РС“ бр. 72/11... 18/20 и 10/23 - други закон) су прописани услови под којима ревизијски суд може изузетно дозволити ревизију и одлучити о овом правном леку, онда када ревизија није дозвољена на основу члана 404. ЗПП. Истицање погрешне примене материјалног права представља законски разлог за изјављивање посебне ревизије, искључиво уколико због погрешне примене материјалног права у другостепеној одлуци постоји потреба да се размотре правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе или потребе новог тумачења права. Тужиоци ревизијом оспоравају другостепено решење којим је одлучено о трошковима поступка. Имајући у виду наведено, Врховни суд није прихватио предлог за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној, јер против решења којим се одлучује о захтеву странке за накнаду трошкова поступка применом процесних одредби ЗПП-а не може да се изјави посебна ревизија.

Сходно изнетом, Врховни суд налази да у конкретном случају нису испуњени услови за одлучивање о ревизији тужилаца, као изузетно дозвољеној, применом члана 404. став 1. ЗПП, па је одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу члана члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 420. став 1. ЗПП је прописано да странке могу да изјаве ревизију и против решења другостепеног суда којим је поступак правноснажно окончан. Према одредби става 2. овог члана ревизија против решења из става 1. овог члана није дозвољена у споровима у којима не би била дозвољена ревизија против правноснажне пресуде.

Када је за изјављивање ревизије меродавна вредност предмета спора, на основу члана 28. став 1. ЗПП, узима се само вредност главног захтева, док се према ставу 2. истог члана, камате, уговорна казна и остала споредна тражења, као и парнични трошкови не узимају у обзир ако не чине главни дуг.

Према томе, под главним захтевом у смислу наведеног члана подразумева се захтев странке због кога се поступак води, док се споредним тражењем сматрају захтеви странке који се истичу поводом или са главним захтевом, односно потраживања акцесорне природе у односу на главни захтев. Споредна тражења се узимају у обзир само када се траже као главно потраживање и тада се према том потраживању одређује вредност предмета спора.

У конкретном случају ревизија је изјављена против става другог изреке другостепене пресуде, решења о трошковима поступка, дакле против решења којим је

одлучено о споредном тражењу које не чини главни захтев. Такође, применом члана 420. став 1. ЗПП, ревизија се може изјавити против решења другостепеног суда којим се поступак правноснажно окончава. Ревизија је изјављена против решења којим се поступак правноснажно не окончава јер се о захтеву за накнаду трошкова одлучује у пресуди или решењу којим се окончава поступак на основу члана 163. став 4. ЗПП-а. Имајући у виду наведено ревизија тужилаца против ове одлуке није дозвољена.

На основу изнетог, применом члана 413. у вези члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Звездана Лутовац,с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**